Дощ крапає за вікнами сьогодні.
Шумить безперестанку сад мій
і з наріканням віддає злинялий кадмій.
З вікна схилився сум тяжкий сьогодні.
Його це віддих в синіх сутінках кімнати.
Я чую: замикають грати. –
Не зайде вже ніхто сьогодні.
Вагаючись, злетить сопрано
без супроводу на піяні.